Pécsi-Pollner Katalin

Olvasói levél

VISSZHANG - LXIII. évfolyam, 25. szám, 2019. június 21.

Tisztelt Kovács Zoltán! Hitetlenkedve olvasom a kávé mellett reggel Kőrössi P. József *Naplóromok* című írását *(ÉS*, 2019/24., jún. 14.*)*. De a koffeinre már nincs is szükségem, annyire felszökött tőle a vérnyomásom. Hogyan jelenhet meg az *ÉS*-ben egy olyan írás, amelyben írótársakat és más, a kulturális-tudományos közéletben jelen lévő, ismert és megbecsült embereket pocskondiáznak, alpári módon?

Két koros (és emlékeim szerint igen ronda) férfi osztja az észt az „irodalomról", és zúdítja a mocskot a nőkre: a dichotómia szerint egy írással foglalkozó nő ismérve a csinos vs. ronda dichotómia – bár mindkét kategóriában lehet még valaki bolond is. Aki leszbikus, még rosszabbul jár – naná! A zavaros és bolond kategóriába persze férfi is bekerülhet, ha pechére pszichológus: Erős Ferenc szociálpszichológus ezzel érdemelte ki a minősítést – de legalább jó társaságba került, Borgos Anna irodalmár, pszichológus mellé.

Folyik az intimpistásodás, élő és halott írókról és irodalmárokról egyaránt – senki nem elég jó a két fiktíven „kávéházazó", enyhén demens beszélgetőpartnernek – nyilván, hozzájuk képest, legyen akár Esterházy vagy Balassi Péter az illető neve. Kérdem én: a Facebook egyből letiltotta volna ezt a szexista és személyeskedő szöveget – az *ÉS*-ben nincs szerkesztő? Aztán: vajon az életről vagy az irodalomról szól-e ez az írás? Mi indokolta a publikálását? Mi volt az a súlyos mondandó vagy esztétikai érték, aminek a kedvéért be lehetett áldozni az etikát? A hagyományos zsidó tanítás szerint nem csupán az vétkezik, aki mások háta mögött pletykálkodik vagy koholmányokat terjeszt – de az is, aki meghallgatja. Itt most kifejezettem az *ÉS* gondatlan szerkesztőire célzok.

A halottak már nem védekezhetnek – de bízom benne, hogy legalább Kukorelly jól pofán csapja majd Kőrössi P. Józsefet. Addig is várom a szerző és az *ÉS* nyilvános bocsánatkérését. Üdvözlettel törzsolvasójuk, aki máskor nem szokott nyilvánosan levelezni:

*

Tisztelt Pécsi-Pollner Katalin, az írást én adtam le. Határozott véleményem, hogy a kifogásolt szöveg nem azokról szól, akikről Kőrössi P. József és Réz Pál beszél, hanem csakis saját magukról: Réz Pálról főként, és KPJ-ről. Sajnálom, ha a közlés csalódást okozott, de nem gondolom, hogy elnézést kellene kérnem. (KZ)